

fra Miljenko Stojić

GOLGOTE GLAS

Put križa

NAKLADA DHK HB
MATICA HRVATSKA, ČITLUK

fra Miljenko Stojić
Golgota glas
Put križa

NAKLADA DRUŠTVA HRVATSKIH KNJIŽEVNIKA
HERCEG-BOSNE
MOSTAR

Dvadeset i peta knjiga

Biblioteka

SUVREMENICI

MATICA HRVATSKA
MATRIX CROATICA
ČITLUK

Za nakladnike
Zdravko Kordić

Urednik
Krešimir Šego

Recenzenti
Krešimir Šego
Zdravko Kordić

Slike
Aleksandar Saša Zvjagin

Tisak
FRAM Mostar

fra Miljenko Stojić

GOLGOTE GLAS

Put križa

DHK HB

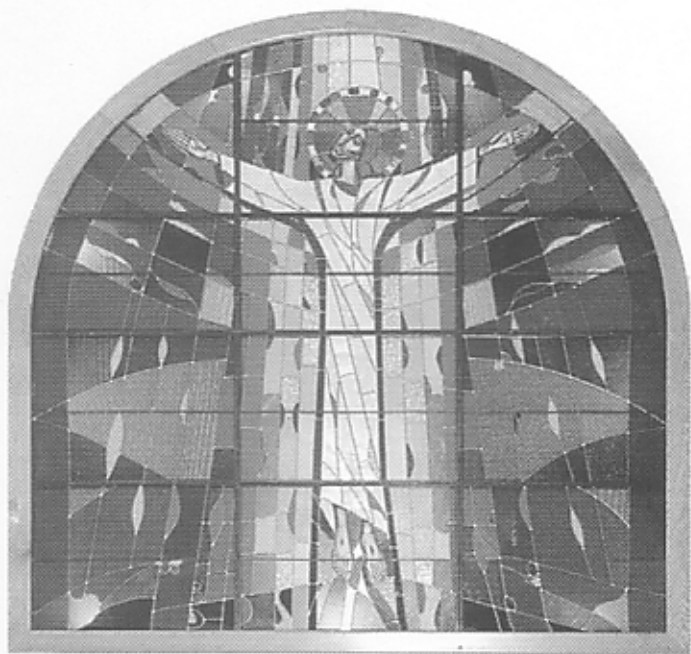

Matica Hrvatska

Mostar – Čitluk, 2002.

*kao molitva zahvala i znamen
roditeljima svojim Franji i Šimi
koji u 64. godini zajedničkog hoda
slijedeći ustrajno jedno drugo
odoše put Božjih nebeskih visina*

Odluka

SKUPLJANJE SNAGE

Križam se, evo, Bože, smjerno pred tobom.
Mnoge sam putove prošao, mnogo toga čuo,
bilo je zanimljivo, bilo je teško, bilo je...
Sada želim samo biti s tobom da bih te slušao,
da bih shvatio gdje sam to grdno griješio.
A nisam htio, vjeruj mi, bio sam samo slab,
mnogo toga me je varalo, lažnim nadamo opijalo.
Pred licem ti stojim i gledam te prijateljski.
Na svoju si me sliku stvorio, znam to dobro,
no sličim li ti ili mi je krabulja još na licu?
Kakav god odgovor bio znam da sam pred tobom,
želim doći do svjetla, udahnuti svježeg zraka.
I ti si nekada hodio zemljom i teško trpio,
križ su stavili na te i htjeli te nemilosrdno zgaziti,
nisi se dao, dostojanstveno si prošao svoj put.
Zašto i ja svoj tako ne bih prošao unatoč svemu,
i ja imam leđa, i ja imam prijatelje, i još mnogo toga.
Govoriš mi sve to nijemo očima. Ja stojim pred
tobom.
Da, stvarno, zašto ne bih, nisam sam, da, stvarno?

Pomolimo se:...

- *Klanjamo ti se, Isuse, i blagoslivljamo te!*
- *Jer si po svom svetom križu svijet otkupio!*

STAJALIŠTE PRVO

Isus osuđen na smrt

I. MIRIS SMRTI

Sve je bilo izvedeno po propisu i zakonu,
Bože moj, nisu to radili prvi put, što vi mislite?
Ti si bio kriv i trebao si stradati za uzor drugima.
O ozbiljnim se stvarima radilo, ljudi moji,
uznemirio je poglavare, poremetio ravnovjesje.
Ne treba spominjati povredu ljudskih prava,
to je za neke druge, dostojnije, a ne za ovoga ovdje.
Drukčije mišljenje je razbibriga za odabrane,
samo oni to dobro shvaćaju i onda drugima prenose.
Gledaš ih, Bože, njih svoje suce, i šutiš, i trpiš.
Zadovoljni su da su to dobro i vješto napravili,
neće njima netko dobroćudan kvariti posao,
lukavci se traže, oni tvrde šije, oni bezobzirni.
Gledaš ih uporno i znaš da pobjeđuješ,
treba samo preskočiti smrt i sve je gotovo.
Mislili su da ti to nećeš moći, da ćeš sličiti drugima,
mislili su da ćeš pobjeći, da ćeš se prestrašiti,
možda čak i njih ponižavajuće moliti za milost.
A ti si zagrlio svoju osudu i pošao dalje.
Sreo sam te na tome putu, prepoznao i pozdravio,
i osjetio prijezir poglavara, i osjetio miris smrti.

Pomolimo se:...

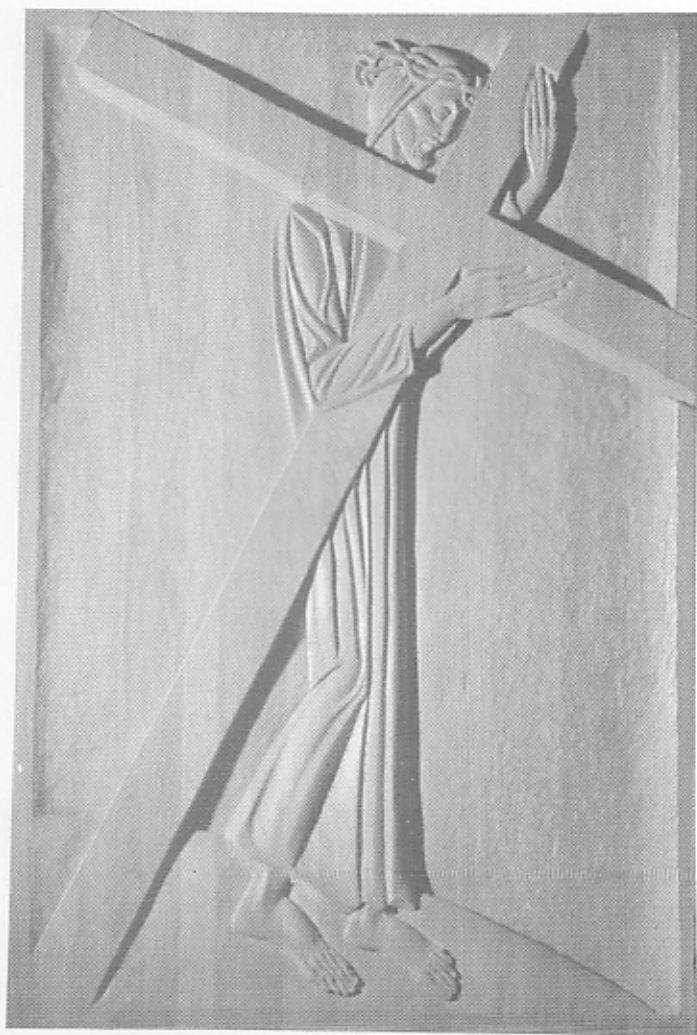
- Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu

- Klanjamo ti se, Isuse, i blagoslivljamo te!

- Jer si po svom svetom križu svijet otkupio!

STAJALIŠTE DRUGO

Isus nosi svoj teški križ

II. PROLJEĆE I KRIŽ

Otkucavali su lijeni popodnevni sati.
Palestina se osula proljećem, nadolazio je život.
Vojnici uvježbano staviše križ na tvoja leđa,
motrio sam to iz prikrajka i drhtao što će biti.
Popločana cesta zvonila je od udaraca, ptice su bježale,
miješali su se koraci puka, tvoji, vojnički, koraci hulja.
Bolje bi bilo da ste se svi zajedno odmarali,
u Jeruzalemu se prave dobra osvježavajuća pića, a vi
tako.

Gledao je Bog s nebesa, mnogih nije bilo briga.
Neka se sveti ime Njegovo, ali nas neka pusti na
miru,
ne treba nama njegovo kraljevstvo, imamo svoje.
Pogledajte taj sklad, tu vojsku, te poglavare,
sa svim poteškoćama mogu izići na kraj.
Isus je šutio, njemu na pamet nisu padale ove misli,
znao je da je njegov otac i naš otac, da smo braća,
jednoga dana istina će izići na vidjelo, jednoga dana.
Proljeće se budilo, a ti si odlazio na daleki put.
Htio sam te pratiti što duže, da mi ostaneš u
uspomeni,
vremena su teška, vremena su križovita, osjećam to,
uspomena na tebe grijat će me, mudrijim činiti.

Pomolimo se:...

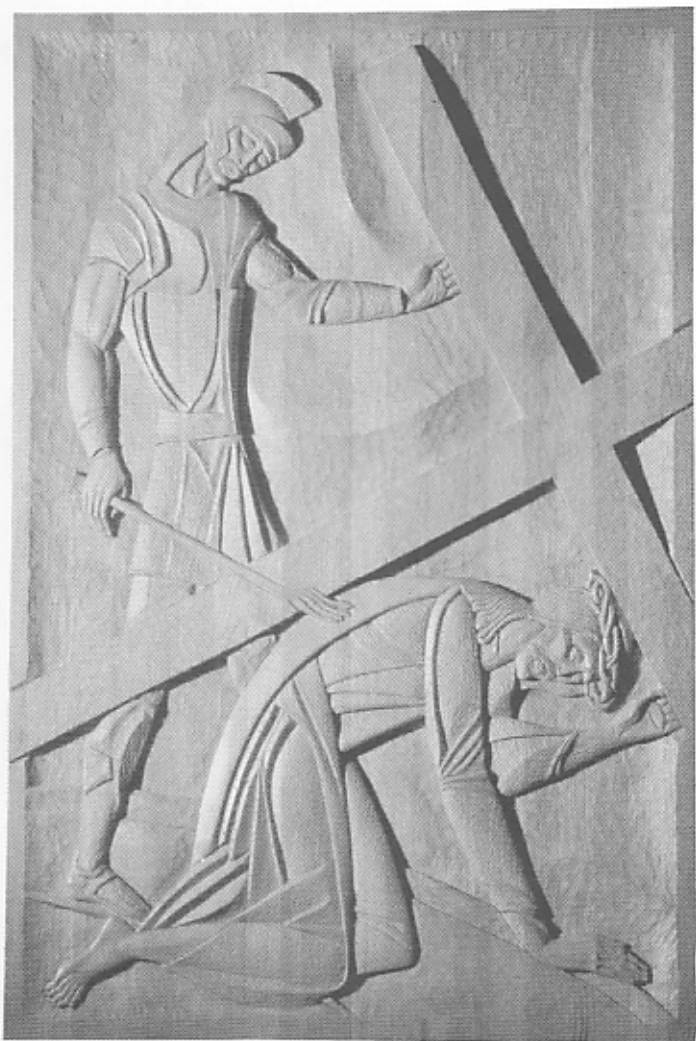
- Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu

- Klanjamo ti se, Isuse, i blagoslivljamo te!

- Jer si po svom svetom križu svijet otkupio!

STAJALIŠTE TREĆE

Isus prvi put pada pod križem

III. PRAŠTANJE

Noge su naposljetku smalaksale i Isus je pao.
No, išlo je sve po zamisli, što se i očekivalo.
Uostalom, i svejedno je, ta isto će umrijeti.
Čutio je sve ovo Isus u okolnom mnoštvu,
bilo puka udaralo ga je u tjeme, u čelo, u mozak.
Oče nebeski, ti čuješ ovo i znam da znaš da teško je,
ali neka tvoja riječ bude zadnja, uvijek zadnja,
i ovdje na prašnjavoj zemlji, stazi što vijuga.
Ustat ću se ja, koljena još mogu izdržati.
Pogledaj samo te okolne vojnike, njihov mar,
nadaju se da će ovaj posao brzo završiti,
možda me budu barem malo cijenili zbog toga,
ta i oni su samo obični krhki ljudi.
I njihove majke plaču kao i moja, i očevi,
pogledaj ih, Oče, milostiv im budi,
jednoga će dana progledati, mora se to dogoditi.
Tada će me zavoljeti, tvrdom svojom ljubavlju,
znat će da su nepravedno progonili prijatelja.
Poglavarci neće progledati, tražit će nove vojnike,
ali i njima budi milostiv, Oče, i njima.

Pomolimo se:...

- Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu

- Klanjamo ti se, Isuse, i blagoslivljamo te!

- Jer si po svom svetom križu svijet otkupio!

STAJALIŠTE ČETVRTO

Isus susreće svoju žalosnu majku

IV. POGLEDI

Bol se pred majkom nije mogla skriti,
iako si je u dubini svoga srca od toga htio sačuvati,
ta majka ti je, ona najdublje osjeća što se s tobom
zbiva.

Od početka je bila tu negdje, pratila te smjerno,
a više bi volio da je ostala kod kuće, kao i drugi,
da se smjerno u tišini molila za te i one koji te
progone.

Gledao si je pogledom odlazećega, sinovski nježno,
trebalo je zapravo biti obrnuto, svako dijete to zna.

I ona je tebe gledala i trpjela poput mnogih majki,
rađao si se po drugi put, a nije to trebalo.

Bio si zaista njezin sin, njezin hrabri sin,
znao si kako se pati i kako se ne proklinje.

Ništa ne može potamniti milost koju si nosio u sebi,
ništa ne može uništiti tvoju ljudskost, tvoje
božanstvo,

sve su to prividi, bijedno zavodenje zla, prijevara.

Ne boj se, sinko, pratim te, ništa ti oni ne mogu,

tvoje ime i tvoj spomen vječno će ostati,

njih će nestati, vjetar će im rasuti postojanje.

I neka ti je, zato, laka zemlja, neka te blago čuva.

Pomolimo se:...

- *Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu*

- *Klanjamo ti se, Isuse, i blagoslivljamo te!*

- *Jer si po svom svetom križu svijet otkupio!*

STAJALIŠTE PETO

Šimun Cirenac pomaže Isusu nositi križ

V. PRIJATELJI

Bič je fijukao zrakom, Isus se grčio pod križem, vidjelo se da se upinje, ali jednostavno ne može dalje. Vojnici su zgrabili prvoga koji im je došao pod ruku, neka pomogne ovome ovdje i posrami tu svjetinu, dobro je da su mu ruke težačke i opore, znat će to. Nije važno što tog Šimuna nije bilo od početka, mislili su oni što su potajno patili s Isusom, barem je sada tu, magarac će pričekati svoju užinu, razumije on bolje od ovih ovdje što se događa, ta toliko je prašnih krajeva zajedno s Isusom progazio. Neki su se počeli i Šimunu smijati, vrijeđati ga, pogledao ih je mrko, strašljivo su smeteno ušutjeli, zna on bolje od njih što je kruh svagdanji, zna on bolje kako se rane previjaju, zna on bolje kako se nad urodom bdiye, zna on bolje..., zacijelo, zna on bolje. Njih su dvojica nosili križ i postajali prijatelji.

Pomolimo se:...

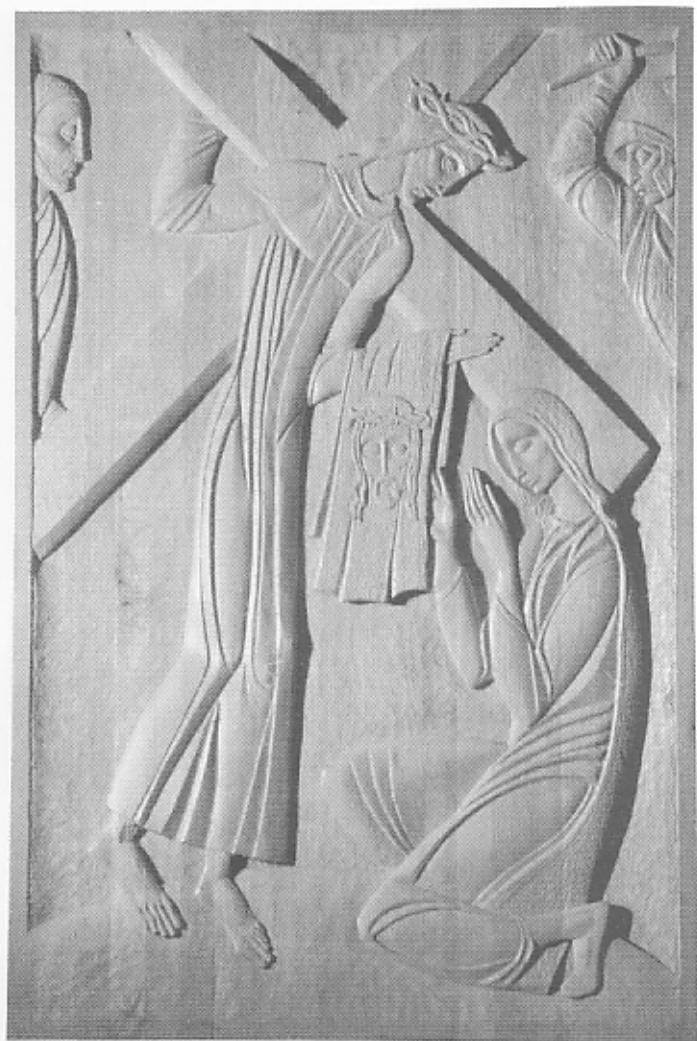
- Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu

- Klanjamo ti se, Isuse, i blagoslivljamo te!

- Jer si po svom svetom križu svijet otkupio!

STAJALIŠTE ŠESTO

Veronika daje Isusu rubac da otare lice

VI. JA VERONIKA

Nije ti Veronika bila ni majka, ni sestra,
bila je tek jedna iz puka, pamćena ni po čemu,
ali bila je uz tebe, vjerna kao najbolji prijatelj.
Vojnici su je oštro pogledali i pustili na miru,
znali su da od nje nema nikakve opasnosti,
može samo unijeti malo ljudskosti u ovaj jad.
Bio si blag prema njoj i sliku joj svoju ostavio,
čuvat će je za teške čase, uspomenu što liječi.
Zacijelo je još ponetko htio pristupiti, ali se bojao.
Žaliti takve treba, ne osuđivati, ta ne vide dobro.
Sve se gubi kada se za nešto boji, kada se nešto čuva.
Pitajte o tome ratnike na bojištu, ozbiljno ih

saslušajte,

očeve i majke, naročito majke, one mnogo toga znaju,
one su uvijek u prvim redovima, na prvoj crti.
Rubac je zgrijao srce, otrao mi suzu, razbistrio um.
Ja sam bio Veronika, prepoznao si to lako.
Da, da, bio sam Veronika. Jesam li još to?

Pomolimo se:...

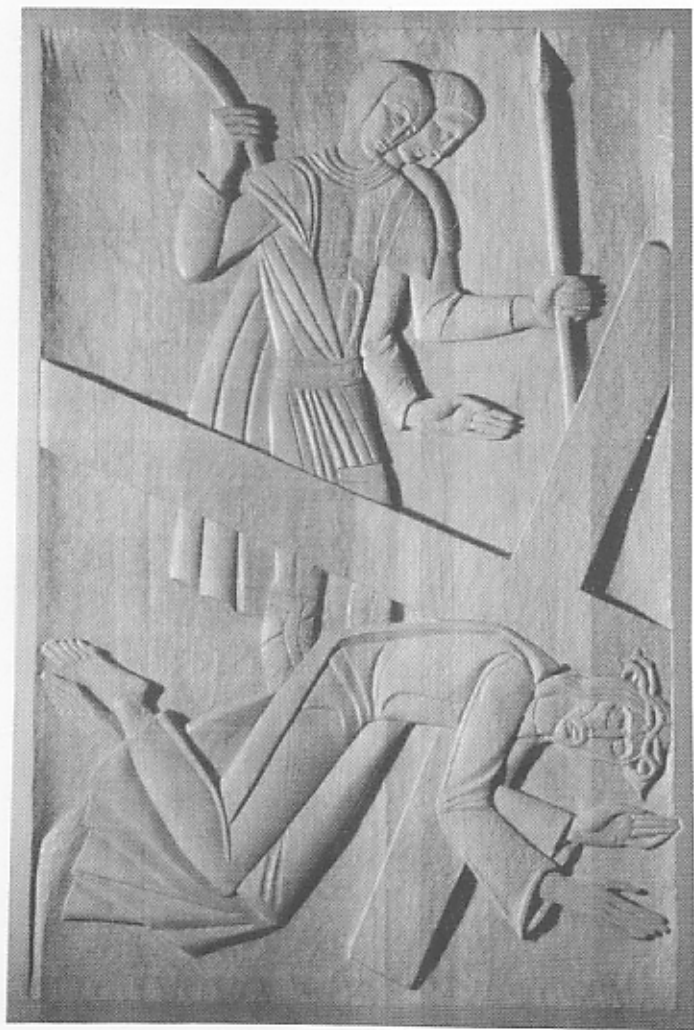
- *Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu*

- *Klanjamo ti se, Isuse, i blagoslivljamo te!*

- *Jer si po svom svetom križu svijet otkupio!*

STAJALIŠTE SEDMO

Isus pada drugi put pod križem

VII. PREPOZNAO SI ME

Curio je znoj nemilice, i krv, teško se išlo dalje,
a trebalo je ići, Oče, ne sutra, nego danas.
Zemlja tako privlači, zagrlio sam je kao majku,
oni su se ponovno uskomešali umorni od mene,
ni njima ni meni ovo nikako da prođe.
Ispremiješale su se slike, Galileja mi pred očima,
Isusom su me zvali, prijateljevao sam s njima,
liječio ih, u domove im zalazio, tješio ih,
bilo je to tako dobro i lijepo, zahvaljivali su mi,
sada sam negdje na nekom nepoznatom mjestu,
oni su tuda, oni su divlji, oni su sve zaboravili.
Kako to da nisu postali ja, da nisu postali oni,
kada će progledati, kada će se trznuti, tko to zna?
Jesu li i moji učenici prestrašeni postali takvima,
gdje li su sada, gdje je Petar, gdje Ivan?
Vidim tebe, šapćeš mi svoje ime, o, da, poznam te,
ti si onaj što me uporno slijediš iz godine u godinu,
nastavi tako, čekat ću te gore u raju s jednakima tebi,
pričat ćemo tada opušteno kako je bilo, i smijati
ćemo se.

Ne čudi se što sam te prepoznao, samo,
prepoznao si i ti,
odbaci svoju slabost, budi konačno sposoban gledati.

Pomolimo se:...

- Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu

- Klanjamo ti se, Isuse, i blagoslivljamo te!

- Jer si po svom svetom križu svijet otkupio!

STAJALIŠTE OSMO

Isus tješi rasplakane žene

VIII. VELIČINA UPLAKANIH

One se nisu bojale plakati, vidljivo iskazati svoju bol,
pratile su te iz koraka u korak, iz patnje u patnju,
htjele su te zaštititi, a nisu mogle ničim osim suzama.
Muškarci, gutajući svoju bol, nijemo su im odobravali,
znali su da se i njihova čast sada suzama spašava.
Zaista se nije smjelo dogoditi jedno ovakvo popodne,
Isus je nešto drugo zavrijedio, a ne sramotni križ.
Bijes je rastao u srcima, nije se smio iskazati,
netko drugi sada upravlja našom zemljom, ne mi.
Ma tko su ti što plod nečije utrobe hladno uništavaju,
zar i njih majka nije rodila, zar im netko nije bio

ocem,
čiji su oni ustvari porod, znaju li im roditelji plakati?
O, neka je blagoslovljena svaka nevina suza,
neka je blagoslovljena svaka žena koja čuti
majčinstvo,
neka je blagoslovljen svaki muškarac koji čuti
očinstvo.

S njima je Gospodin, njima se ništa dogoditi ne može.
Oni postoje, korijenje im osvaja zemlju, rastu,
silnici prolaze, u tužnom mimohodu prema ništavilu.
Nemoj da se i tebi što uplakane žene promatraš to
dogodi,

znaj da one ne plaču za Isusom, one plaču za tobom,
upitaj se bi li i sam trebao plakati ili biti zahvalan?

Pomolimo se:...

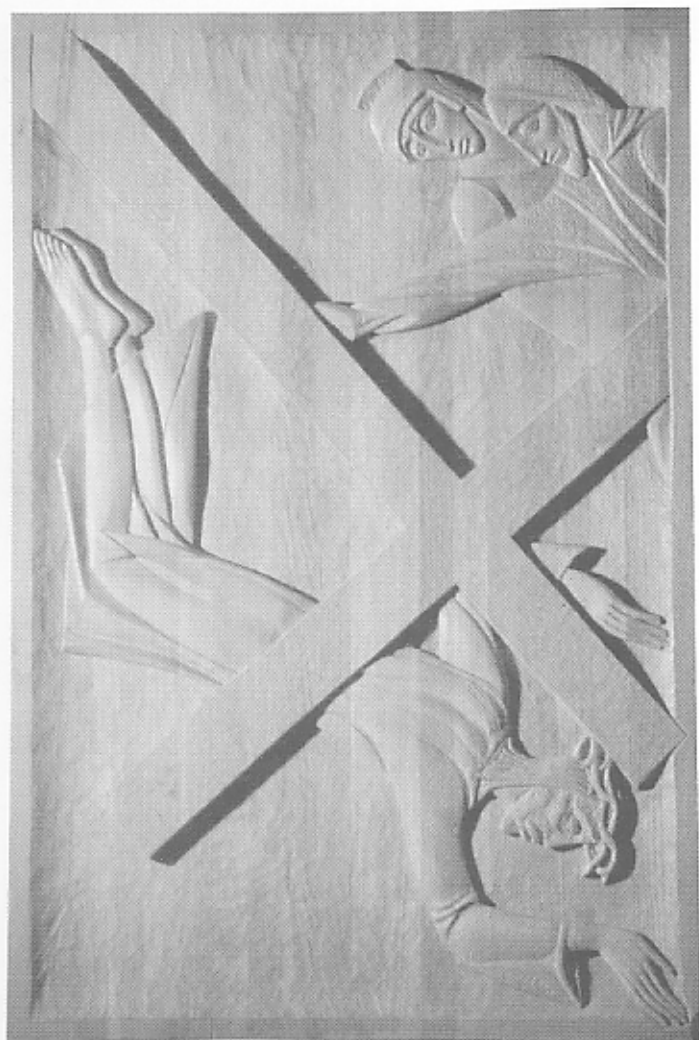
- *Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu*

- *Klanjamo ti se, Isuse, i blagoslivljamo te!*

- *Jer si po svom svetom križu svijet otkupio!*

STAJALIŠTE DEVETO

Isus pada treći put pod križem

IX. POBJEDA BJEŽI

Golgota je bila blizu, još samo koji korak i gotovo,
jest da se više ne zna kako se ide, ali ide se,
tamo gore bit će kraj i bit će početak, novi dan.
I opet nisi uspio izdržati, o zemlju si se oslonio,
a oni su te odsutno podigli vidjevši te već na križu.
Poglavari su se zadovoljno smiješili, događaji idu

dobro,

pobjeda je na vidiku, ovaj put zacijelo nećeš pobjeći.
Jedna je ptica sve nijemo promatrala i šutjela,
trebat će o ovome propovijedati po Galileji, po Judeji,
ništa nije gotovo, sve tek počinje, kao u rano proljeće,
potrebno je samo malo pričekati, klika će se probuditi,
a onda će započeti novi život, čuješ li, novi život!
Da, život, samo mogu li ja to, je li proljeće i za mene,
puno je bilo magli i puno je bilo blata na mome putu,
lako je bilo Isusu, on je bio Bog, a ja to nisam,
kako se oprati, kako zaboraviti, kako biti drukčiji?
Jesi li to mene, Isuse, pogledao ili nekoga kraj mene,
nije važno, isti smo svi mi ljudi i hrabrosti nam treba,
na zemlji smo rođeni i nebo tek trebamo iskusiti.
Daj pogledaj još jedanput, bit će mi puno lakše,
daj pogledaj još jedanput, bit će ti puno lakše.
Naši koraci neka prijateljski budu upravljani zajedno.

Pomolimo se:...

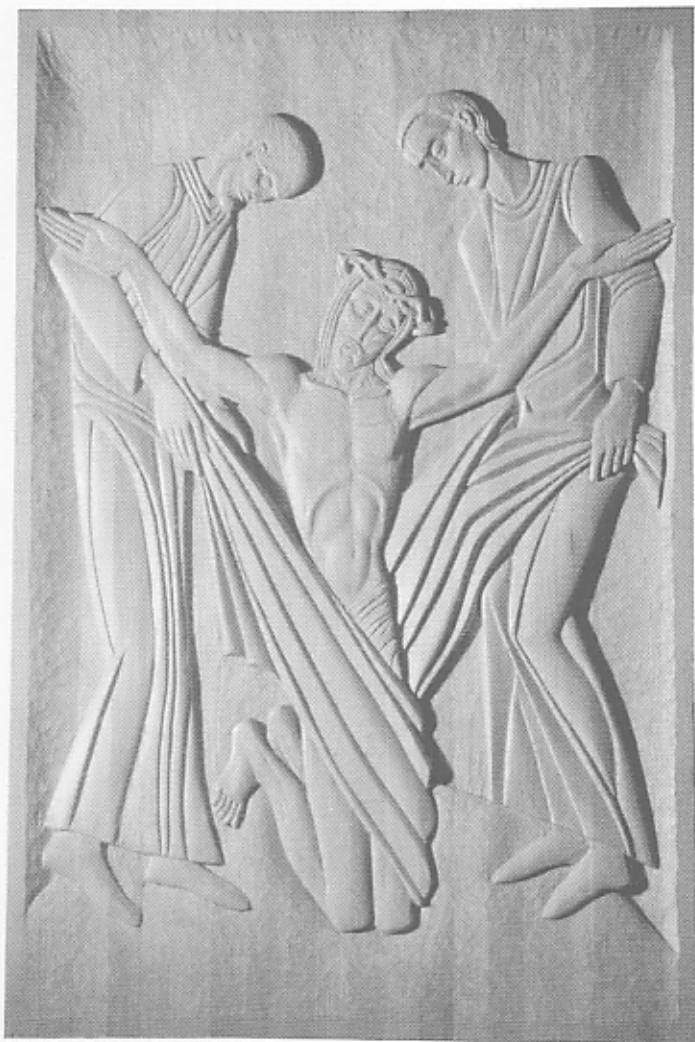
- Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu

- Klanjamo ti se, Isuse, i blagoslivljamo te!

- Jer si po svom svetom križu svijet otkupio!

STAJALIŠTE DESETO

Isus svučen i žuči napojen

X. BITI GOL

Postao si tek jedna od igračaka u njihovim rukama,
stvar si, a ne čovjek, rade s tobom što hoće,
tko to radi iz zadovoljstva, tko iz dužnosti, tko na silu,
nije to više važno, treba se zbiti što se zbiti treba,
ali sramota je zacijelo njihova, i grijeh, i kazna,
ti znaš da si nevin i da je to tvoje spasenje.

Prolazit će ponovno ovim gradom tvoji učenici,
iako ih sada nigdje nema, iako su teško zbunjeni.
Hoće li znati biti velikima, biti golima, biti tvojima?
Svatko tko nešto ima, tko se nečega grčevito drži,
ništa nema, rob je u okovima, igračka za druge.
Sa zemlje se putuje samo onako kako se na nju i

došlo,

a putovati treba, sat odsutno otkucava vrijeme.

Znam li ja sve ovo ili sam i ja poput tvojih učenika,
danas kada su vremena drukčije obojena, ali su ista,
patim li s njima, nadam se i odlučujem biti

drukčijim?

Znam što ću: prepoznat ću drugoga kraj sebe,
ruku ću mu pružiti da bismo zajedno pobjeđivali,
uvjeren sam, i ti ćeš biti s nama, zajedno ćemo se
veseliti,

nakon toga pokušat ću odgovoriti na postavljeno
pitanje.

Pomolimo se:...

- Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu

- Klanjamo ti se, Isuse, i blagoslivljamo te!

- Jer si po svom svetom križu svijet otkupio!

STAJALIŠTE JEDANAESTO

Isusa raspeše na križ

XI. BUĐENJE

Udarci čekića muklo su odjekivali uzvisinom.
Ništa posebno, sve već viđeno toliko puta do sada,
mnogi su zločinci tu zasluženno skončali život,
istina, ovaj izgleda nešto drukčiji, ali nije važno.
Bože, kakav nesporazum, kakva prijevara zla.
I nije se to samo tebi dogodilo, mnogi su to iskusili,
i nije bilo samo ovdje, upamtila su to i druga mjesta.
Pomozi nam, Bože, ne biti onima što čavle zakivaju,
pomozi nam prepoznati tvoju dobrotu u drugome,
pomozi nam pobijediti zlo, odhrvati se napasti,
pomozi nam..., o veliki, o silni, o dobri Bože.
Tek smo prohodala djeca što prve korake uče,
zaštitu tražimo, i pravi oslonac, bojimo se,
ostat ćemo, nažalost, takvima do kraja života.
Probudi nas, vrijeme je shvatiti što se zbiva.
Budući naraštaji neće pitati za naše muke i padove,
pitat će samo za uspjehe, mudrost koju smo stekli,
muka i padova imat će i sami, što će im naši.
Probudi nas, Bože, zastor teški s očiju skini,
križ nije zlo, nije poraz, križ je hrabrost i pobjeda.

Pomolimo se:...

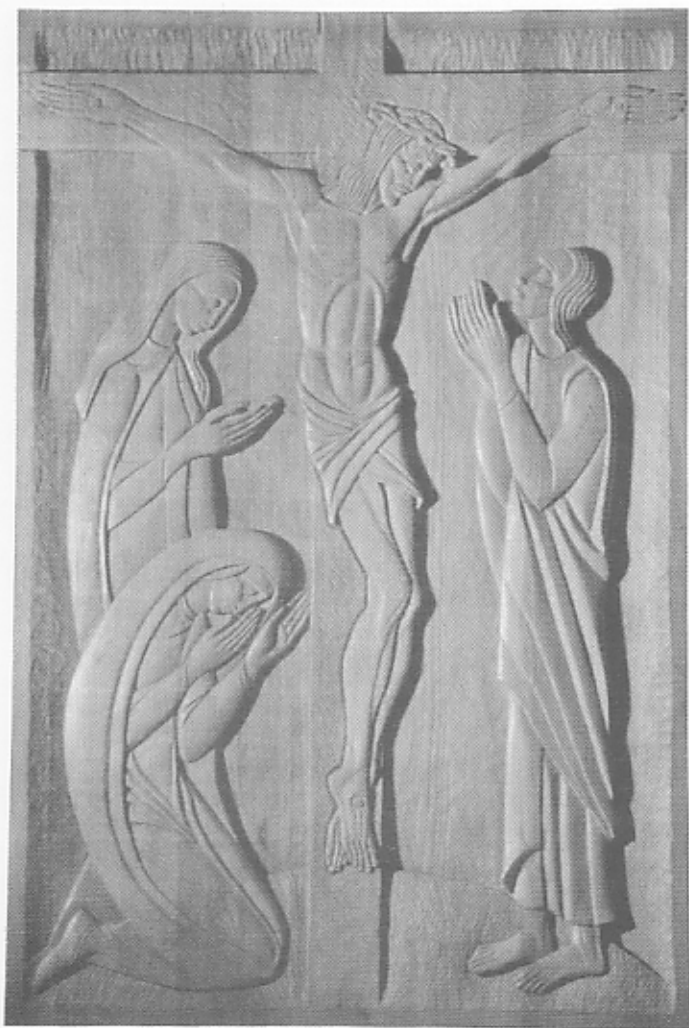
- Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu

- Klanjamo ti se, Isuse, i blagoslivljamo te!

- Jer si po svom svetom križu svijet otkupio!

STAJALIŠTE DVANAESTO

Isus raspet umire na križu

XII. OPROŠTENJE

Podigli su te iznad zemlje da je bolje vidiš,
i vidio si laž, i vidio si prijevaru, i vidio si zločin,
ali vidio si i dobrotu, vidio si ljudskost, vidio si vjeru.
Zbog toga si i mogao zavapiti da im opraštaš to što
čine.

Mogu li i ja tako zavapiti danas i s tobom na križu biti,
može li tako moj narod zavapiti i u slobodu ući?
Zlo nas stiže, nismo u njegovu kolu i ne želimo biti,
gledamo zemlju odozgo, sići nam ne bi htjeli dati.
Molimo te, Bože, otpusti nam teške duge naše,
samo si ti bio bez grijeha, i majka tvoja, nitko više,
mi smo svi grijšnici, ali za nevinošću žudimo.
Učinit ćemo taj potrebni korak, snagu skupiti,
opraštamo, evo, dužnicima, progoniteljima, svima.
Neka već jedanput ova zemlja urodi mirom i
pravdom,
neka već jedanput svačija ruka bude ispružena na
pozdrav.

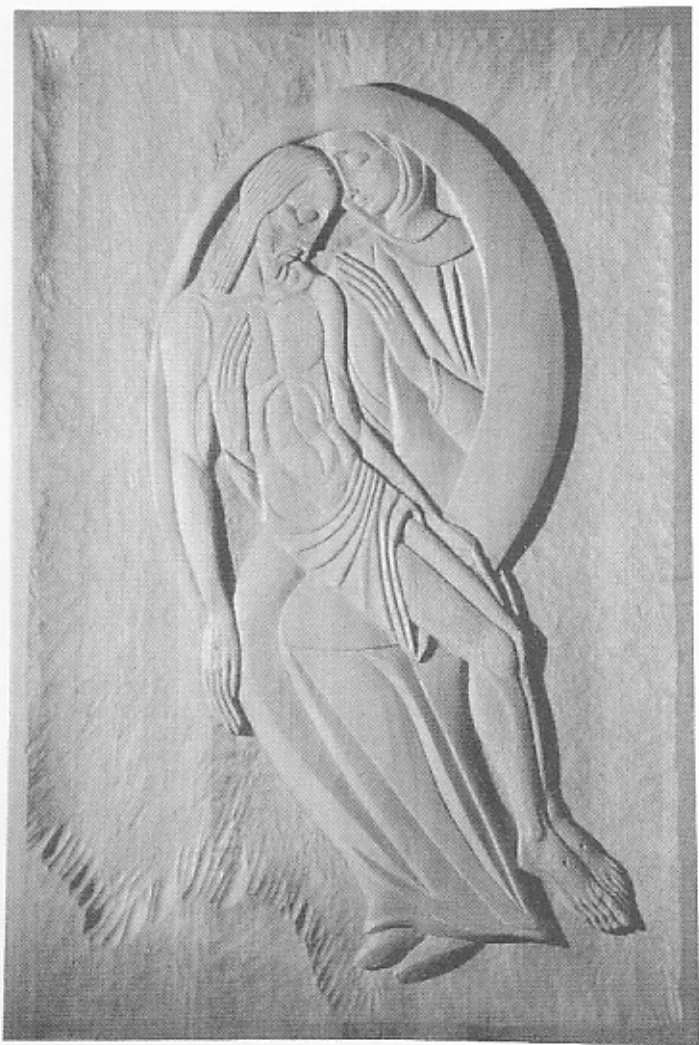
Teško je zajedno biti, a ne poznavati se i bježati,
takav život vodi u samozaborav, polagano umiranje.
Gledam te na križu, mučno ti je, ali ne proklinješ,
svima si oprostio, oprosti i meni, molim te,
shvaćam što mi imaš reći, skupljam potrebnu snagu,
zajedno ćemo ovom zemljom prolaziti, drugima
dolaziti,
kraljevstvo će tvoje cvjetati kao najljepši proljetni
cvijet.

Pomolimo se:...

- Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu
- Klanjamo ti se, Isuse, i blagoslivljamo te!
- Jer si po svom svetom križu svijet otkupio!

STAJALIŠTE TRINAESTO

Isus skinut s križa i predan majci u krilo

XIII. MOLITVA

Mnogi su pobjegli, ali majka je stajala uz tebe.
Rodila te je, poznaje tvoj prvi plač, tvoje prve korake.
Kako da sada ne bude uz tebe, kako da te zaboravi!
Iako si mrtav zna da si živ, da ništa nije bilo uzalud.
Tvoje riječi ne prolaze, kao ni tvoja silna djela,
ostaješ na ovoj zemlji do kraja njezina trajanja,
a gore na nebu vječno, kao što si i od vječnosti.
Dobro bi bilo da sve to shvatimo, da se urazumimo.
O, moli Marijo za nas grješnike, za nas patnike,
ne bismo htjeli lutati ovom zemljom izgubljeni i sami,
kraj će nam brzo doći, moli Marijo ustrajno za nas.
To te molimo mi krhka stvorenja s raspucale zemlje.
Sada si kod svog i našega Oca potpuno nas poznajući,
ne dopusti nam zato biti lakomislenima i nemirnim,
još nas vjerojatno mnogo puta čeka, mnogo znoja.
Nauči i nas moliti, ali najprije za druge, za slabe,
tek tada ćemo progledati, shvatiti tko smo sami.
Nije molitva teška, samo je gorka suza takva,
ona suza što kapa i rastvara tvrdi kamen.
Je li je netko isplakao za mene, spominjao me?
Moli, Marijo za me, i ja ću se moliti,
pogledat će nas tvoj sin i k njemu ću doći.

Pomolimo se:...

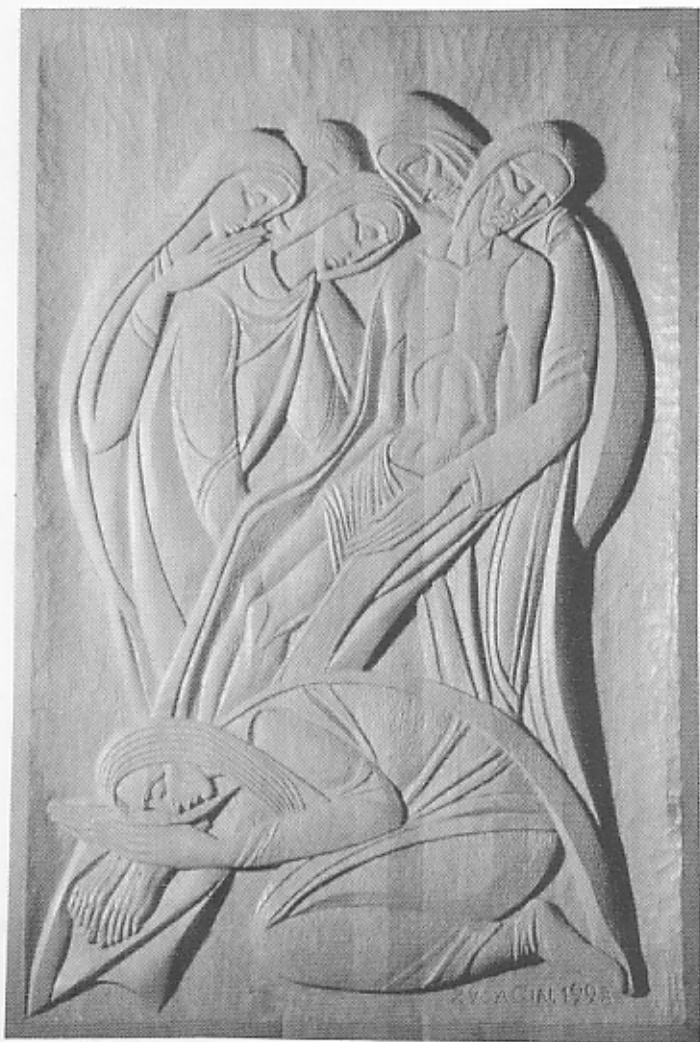
- Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu

- Klanjamo ti se, Isuse, i blagoslivljamo te!

- Jer si po svom svetom križu svijet otkupio!

STAJALIŠTE ČETRNAESTO

Isusa postaviše u grob

XIV. KOLIJEVKA

Posao je priveden kraju, temeljito, kako to oni znaju,
još te samo u grob treba staviti, pločom odijeliti,
tamo propovijedaj, tamo liječi i govori da si Bog.
Oni se nakon toga svojim obiteljima vratiti mogu,
i svojim svakodnevnim stvarima da se zaborave.
Čak će i ruke pomno oprati, kako to već treba.
Samo da ti netko lakovjeran na grob ne bi dolazio,
ti trebaš biti zaboravljen, izbrisan iz sjećanja.
A tebe se tako lako zaboraviti ne može!
Previše si toga na ovoj zemlji učinio, pokrenuo,
previše je toga što svijetli i ne da se potamniti.
Slijedit će te tisuće, svih uzrasta i rasa, u stopu,
njih će slijediti tek malobrojni pokvarenjaci.
Za grobove će im tek istraživači možda pitati,
a tvoj će grob biti kolijevka kroz koju će se rađati.
Ti otići ne možeš, uvijek si s nama, brineš se za nas,
nije grob kraj, on je tek početak našega života,
vodiš nas za ruku kao majka i pokazuješ nam put.
Znam, sve je lakše izreći nego se po tome vladati,
ali nisam ja sličan njima, ima ljudskosti u meni,
u tebe bih se, Bože, htio ugledati, makar bio grješnik,
upisujem se, evo, u tvoje učenike i slijedim te.

Pomolimo se:...

- Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu

- Klanjamo ti se, Isuse, i blagoslivljamo te!

- Jer si po svom svetom križu svijet otkupio!

USKRSNUĆE

XV. NOVA STVARNOST

Tek šaka novca bila je dovoljna da sve zaborave.
Oni se ne bore za domovinu, za istinu, oni su
plaćenici,
vojnička čast je tek dobro obavljen posao i ništa više.
Tvoji su učenici sve znali, pričao si im često o tome,
ipak, počeli su skupljati snagu tek u trenucima
predaha,
onda kada su neki od njih vidjeli pomaknut kamen,
prazan grob.
Da, stvarno, uskrsnuo je, pričali su oduševljeno, ali
potiho,
istina je sve što nam je govorio, sve što je na zemlji činio.
Sličili su ti na djecu, na loše učenike u školi, ali bili su tvoji,
nisi ih mogao ostaviti same, zalutat će lako na putu.
Opet si ih učio, korak po korak, novoj stvarnosti,
nema smrti ni pobjede plaćenika, ni nepravde nema,
pravednik je uvijek pobjednik, uspravan i
dostojanstven,
njega zaborav stići ne može, svojim velom prekriti,
on je svjetionik u noći, čvrsta ruka u olujama.
A oni odlaze u prošlost, duboku neznanu prošlost,
zaborav im je plaća, radost i smijeh, zaborav im je sve.
Razmišljam kako sam ovom zemljom hodio, za što li
se borio?
Križ što plamti i uskrsli na njemu nijemo me gledaju,
vjerujem, razumjeli smo se, svatko svojom stranom ne hodi,
jer ona je jedna, samo jedna, ma kakve obrise na sebi imala.

Pomolimo se:...

- Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu
- Klanjamo ti se, Isuse, i blagoslivljamo te!
- Jer si po svom svetom križu svijet otkupio!

Zahvalna molitva

JEDINSTVO

I ja imam križ, Bože, i meni je moj tako težak,
znam i pasti, znam se izgubiti, znam nažalost i vikati,
ne slijedim te u tomu smjerno, molim te oprosti mi,
dići ću se ja već i hrabro u novi život zakoračiti.

Neću to moći ako križ svoj ne obgrlim kao majka
dijete,
neću to moći ako svoje srce ne otvorim, i svoje ruke.
Zato neka je slava tvome imenu, tvome vječnom
spomenu,
jednako sada, kao i na početku, i uvijek, dok ima nas
ljudi.

Mi smo tvoj rod, i tvoj ponos, znam da to ne
zaboravljaš,
trudit ćemo se na čast ti biti, dobrotu tvoju zemljom
ponositi.

Što bismo mi bez tebe, što bi ti bez nas, hajde reci,
radujemo se jedno drugome, u prijateljstvu uživamo.
Slomit ćemo zajedno sve okove i sve putove prokrčiti,
ništa nas neće moći zaustaviti, prevariti da smo nitko.
Ti ćeš biti naš učitelj, mi ćemo biti tvoji učenici,
slušat ćemo te pozorno kao unuča djeda dok priča
priču,

ako nekada budemo malo nemirni razumi nas, nije to
ništa,

tek smo se trunčicu zaboravili uživljujući se u život.

Novo je doba pred nama, znamo to, znam to već
odavno,

osjetio sam kako me zoveš, kako mi ime točno
spominješ,

ne želim te izgubiti, prećuti tvoj glas, inače ću daleko
odlutati,

a to ne bih smio, to ne bih trebao, jer ja sam krhak.

Tek s tobom, Bože, moj život poput bistre rijeke teče, teče.

Pomolimo se...

ŽIVOTOPIS

Fra Miljenko Stojić je rođen 1. lipnja 1960. u Dragićini kod Međugorja. Maturirao je na Franjevačkoj klasičnoj gimnaziji u Visokom. Bogoslovlje je slušao, kao član Hercegovačke franjevačke provincije, u Zagrebu, Sarajevu i Jeruzalemu. Za svećenika je zaređen 1987. u Mostaru. Na sveučilištu »Antonianum« u Rimu 1991. postigao je licencijat iz teologije, specijalnost kršćanska i franjevačka duhovnost. Kroz ovo vrijeme proputovao je Europu, Bliski istok i Ameriku. Živi i radi u Mostaru, Međugorju i Zagrebu.

Tijekom svoga svećeničkog rada bio je duhovni pomoćnik, odgojitelj bogoslova i sjemeništara, radio s mladima. Ratne neprilike učinile su ga i vojnim kapelanom. U svetištu Kraljice Mira u Međugorju 25. studenog 1993. posvećuje se izgradnji profesionalnog izvješćivanja iz ovoga svetišta. Okuplja prve suradnike i zamisli daje ime Informativni centar »Mir« Međugorje. U svojstvu ravnatelja tijekom godina u okrilju ovoga Centra ustanovljuje i razvija odjele: Izvještajna agencija; Multimedijalni odjel s Internet stranicama na 7 svjetskih jezika i serverom; Ured informacija; Društvo vodiča za hodočasnike u župi Međugorje; Nakladnička djelatnost; Radiopostaja »Mir« Međugorje. Nakon zaokružnja ovoga pothvata postaje u rujnu 2001. tajnik Hercegovačke franjevačke provincije ostajući i dalje u Informativnom centru »Mir« Međugorje kao predsjednik Upravnog vjeća. U Zagrebu ustanovljuje i razvija zakladu Informativni centar »Mir« Međugorje.

Pisanjem i objavljivanjem napisanoga počeo se baviti već u 7. razredu pučke škole. Nastavio je to sve do svoje 20. godine kada je spalio sve ono što nije bilo objavljeno. Nije više pisao, osim kratko u pojedinim

prilikama, sve do 30. godine života. Da ga to više ne bi mučilo, odlučio je ponovno početi ili konačno prestati. Piše pjesme, ogleda, djela za djecu, kratke priče, književnu kritiku, stručne i novinske članke, te prevodi. Član je Društva hrvatskih književnika i Društva hrvatskih književnika Herceg-Bosne. Pjesmama je zastupljen u različitim antologijama. Uvršten je i u čitanke i lektiru za hrvatske škole u Bosni i Hercegovini. Prevođen je na tuđe jezike. Prvi je hrvatski književnik koji je svoja djela postavio na svoje osobne stranice na Internetu. Službeno su u rad puštene 25. srpnja 2000.

Djela: *Sa svetom Klarom* (prijevod, 1993.), *Unatoč svernu* (pjesme, 1994.), *Ta vremena* (ogledi na hrvatskom, 1995.; njemačkom, 1997.; talijanskom, 1997.; engleskom, 1998.; poljskom, 1999.), *Pjesma blizini* (pjesme, 1995.), *Kaplja* (pjesme, 1997.), *Paljenje svijeće* (ogledi, 1998.), *Anđeli moji* (s Krešimirom Šegom, zbirka slikovnica, na hrvatskom 1999.; poljskom, 1999.; engleskom, 2000.; njemačkom, 2000.), *S onu stranu side* (prijevod, 1999.), *Prijatelji* (izabrane pjesme, 2000), *Svetište Kraljice Mira*, Međugorje (CD-rom, uredio, 2000.), *Sirovi blues* (pjesme, 2001.); *Raspretavanje vatre* (ogledi, 2001.), *Ivan pod križem* (slikovnica, 2001., na hrvatskom, njemačkom, francuskom, engleskom, talijanskom i španjolskom), *Razgovori svetaca na Trgu sv. Petra* (prijevod, 2001.).

NAKLADA DHK HB
OBJAVLJENO:

1. Vlado VLADIĆ: *Usud estetičkoga suda*
2. Jakov BUBALO: *Bijeli put*
3. Nenad Valentin BOROZAN: *Molitva s anđelom*
4. Ilija JAKOVLJEVIĆ: *U mraku*
5. Šimun MUSA: *Život i književno djelo Ilije Jakovljevića*
6. Jakov BUBALO: *Hrvatska jezična zrnca*
7. Zdravko KORDIĆ: *Zipka i smrt*
8. Miro PETROVIĆ: *Zemlja za cvijeće*
9. Vatroslav MURVAR: *Na izvorima neistine*
10. Krešimir ŠEGO: *Zavjetni kovčeg*
11. Frano Jezidžić: *Kad pjevaju šume moga djeda*
12. Pero PAVLOVIĆ: *Pir*
13. Zdravko KORDIĆ: *(P)ogledi iz suvremenosti*
14. Mijo TOKIĆ: *Drago kamenje*
15. Slavica JUKA: *Čovječnost u filozofiji Kvirina Vasilja...*
16. Zvonimir PENOVIĆ: *Zadnje protivljenje*
17. Željko IVANKOVIĆ: *(D)ogledi, III*
18. Ante MARIĆ: *Nebeska galija*
19. Vjenceslav ČIŽEK: *Ljekovito trnje*
20. Pero PAVLOVIĆ: *Nebeske latica*
21. Vladimir PAVLOVIĆ: *Ožiljci, ranjeni krajobrazi*
22. Mirko S. BOŽIĆ: *Jedrim kroz buru*
23. Zdravko KORDIĆ: *Kuća i krik*
24. Petar MILIĆ PERIŠA: *Godine ufanja*
25. Miljenko STOJIC: *Golgote glas*

**NAKLADA DRUŠTVA HRVATSKIH KNJIŽEVNIKA
HERCEG-BOSNE
MOSTAR**

Trg hrvatskih velikana bb
H. D. hercega Stjepana Kosače
Tel./fax: (00 387 36) 324-432
E-mail: dhkhhb@tel.net.ba
Web stranica: <http://www.tel.net.dhkhhb>

**MATICA HRVATSKA
ČITLUK**

CIP - Katalogizacija u publikaciji
Nacionalna i univerzitetska biblioteka
Bosne i Hercegovine, Sarajevo

821.163.4(497.6)-141(084.1)

STOJIĆ, Miljenko

Golgote glas : put križa / Miljenko Stojić ;
[slike Aleksandar Saša Zvjagin]. - Mostar : DHK
HB : Matica hrvatska, 2002. - 42 str.: ilustr. ; 20
cm

Životopis: str. 41-42

ISBN 9958-9448-6-3 (Naklada DHK HB)

COBISS/BIH-ID 11345158

Fra Miljenko Stojić rođen je 1960. u Dragičini kod Međugorja. Magistrirao je kršćansku i franjevačku duhovnost. Tijekom svoga svećeničkog rada djeluje kao duhovni pomoćnik, odgojitelj bogoslova i sjemeništara, odgojitelj mladih, vojni kapelan, utemeljitelj Informativnog centra "Mir" Međugorje i Radiopostaje "Mir" Međugorje, tajnik Hercegovačke franjevačke provincije.

Put križa kojeg slijedimo je naš zadatak i naš odgovor pred teškim zemaljskim trpnjama i nedaćama. Naša je zadaća, proći put križa, uspravno i dostojanstveno. Tako osobni put križa opisuje pjesnik Miljenko Stojić i vrsni likovnjak Aleksandar Zvjagin. Ruku pod ruku, putujući s njima mi postajemo i očevi i majke; Veronike na životnom putu ljudske civilizacije koja je odveć sumorna. Stoga se trebamo pomoliti, prepoznati i zagrliti taj ljudski križ, kao majku, kao ljudsko dostojanstvo - i to tko zna koliko puta!? Oči uplakanih su uprte u taj križni put ljudskoga dostojanstva i on je pobjeda svjetla nad tminom, on je duboki pjesnikov put i smisao. Oproštaj nakon svih molitava, nakon ljudskog puta od zipke do groba, nakon svih civilizacija, počinje nova zbilnost, odveć ljudska. U toj novoj zbilnosti mi se zibamo kao bića, kao nove rijeke pa stoga život može teći kao život bistre rijeke. Obraćanje, pokora i molitva predstavljaju katarze, ne samo ovoga Stojićeva pjesničkoga djela, već i čovječanstva uopće. Unatoč svemu glas golgote dovodi nas na križni put, dovodi nas do izvora, dovodi nas u Kaan; a to upravo postiže ova Stojićeva stihozbirka..

Zdravko Kordić

ISBN 9958-9448-6-3
COBISS/BiH-ID 11345158

www.miljenko.info